

Una ciutat més accessible

Un dels principals indicadors de la qualitat de vida en les ciutats és la capacitat que tenen per integrar tots els seus veïns i veïnes en els diferents àmbits de la vida, en les activitats, l'entorn urbà, la gestió de l'espai i el futur col·lectiu. Les barreres arquitectòniques suposen un dels obstacles més greus per assolir aquestes ciutats més humanes, integradores i igualitàries. És inconcebible que, en ple segle XXI, les persones amb mobilitat reduïda troben encara entrebancs i dificultats en els seus desplaçaments, en l'accés a edificis, en l'ús de l'espai urbà, que és de tots, o en la utilització de determinats serveis públics.

A Vila-real ens hem esforçat molt durant els últims anys per anar enderrocant les barreres, tant les físiques com les que tenen a veure amb les percepcions i la consciència col·lectiva. Ho hem fet sempre de la mà de l'associació Acudim i la seua presidenta, Fina Mora, a qui no ens cansarem mai d'agrair la dedicació per fer de Vila-real una ciutat millor i la paciència davant totes aquelles coses que encara ens queden per fer. La reserva sistemàtica de partides dins els plans municipals d'obres per a la construcció i per a l'homologació de rampes en les voreres, la introducció pionera dels jocs adaptats als jardins de la ciutat, les campanyes de conscienciació amb la Policia Local, el conveni amb Acudim perquè pugui seguir fent la seua tasca de control, sensibilització i reivindicació quan és necessari... Són moltes les accions realitzades i moltes, en som conscients, les pendents.

Però hi ha una qüestió, una espineta clavada en l'ànima dels qui formem part de l'equip de govern de Vila-real, que ens segueix pesant com la gran tasca pendent en matèria d'accessibilitat a la nostra ciutat: l'estació de trens. És del tot intolerable que un servei fonamental com el transport públic ferroviari siga incapaç de garantir la igualtat i l'autonomia de qualsevol persona, siguen quines siguen les seues condicions físiques, en l'accés al servei. Persones en cadira de rodes, gent major amb dificultats de mobilitat, persones amb capacitats diferents o pares i mares amb carrets de bebè, per posar alguns exemples, troben vertaderes dificultats per poder fer ús amb plena normalitat dels trens a la nostra ciutat. La manca d'accessibilitat de l'andana o l'empastre de la passarel·la elevada, que obliga les persones amb mobilitat reduïda a fer ús d'un ascensor que de vegades funciona i de vegades, no, suposen una greu discriminació que l'Ajuntament de Vila-real no estem disposats a consentir.

El Govern central ha de donar resposta de manera urgent a un greuge que atempta directament contra la igualtat i l'autonomia de les persones. No podem tolerar que ni una sola persona no pugui fer ús d'un servei públic, o trobe dificultats per a poder viatjar en tren, perquè qui en té les competències, el Ministeri de l'Interior, prefereix mirar cap a un altre costat. És una qüestió de justícia.